

[Jytte Hilden]

med, når man diskuterer brede offentlige debatter om fremtidens teknologi.

Gade (SF):

Jeg blev noget skuffet over at høre industriministeren, også på baggrund af det, der skete, da det danske samfund for 10 år siden stod over for nogle store udfordringer, som indeholdt aspekter af industripolitik og erhvervsudvikling, og i hvilken retning samfundet skal udvikle sig – jeg tænker på energikrisen – for da vedtog et stort flertal herinde, at man skulle have en stor, bred folkelig debat. Nu kan jeg ikke huske, om industriministerens parti stod bag, men der var et meget stort flertal og altså repræsentanter for i hvert fald de fleste af de partier, der i dag står bag regeringen.

Når vi har valgt at fremsætte et så konkret forslag som det, der er tale om her, er det, fordi vi mener, der ikke er oplysning nok. Jeg mener, at industriministeren simpelt hen tager fejl. Der skrives meget, og der diskuteres meget, all right, men det er ikke helt det samme. Oplysningskampagner er netop noget med at bringe tingene i sammenhæng, noget med at organisere, at det bliver bragt ud, og at det kommer ud til alle grupper i det danske samfund.

Så siger ministeren: ja, vi laver en målrettet kampagne for erhvervene i forbindelse med det teknologiske fornyelsesprogram – og for borger og samfund, forstår jeg. Det kan vi diskutere hvad vi kan få ud af. Det, der er fantastisk vigtigt for os, er at få sagt, at hvis vi ikke tager hånd om det, bliver det det, jeg vil kalde kortsigtede erhvervsinteresser, der styrer denne teknologiske udvikling, og den oplysning, man så får, bliver snævert knyttet til: kan det betale sig inden for vores erhvervsområde at indføre dit og dat? All right, det skal da også diskuteres, men det har bare ikke en snus med det her at gøre.

Ministeren sagde, at det her vil give forvirring og uklarhed, og jeg forstod da også på hr. Aagaard, at det skulle man passe på. Forslaget, hvis man ellers læser det, handler om at fremstille og bearbejde et alsidigt materiale, og jeg tager gerne fru Jytte Hildens ord om, hvad »alsidig« betyder, til mig. Det handler jo om at skabe mindre forvirring, skabe mindre uklarhed, at folk får en større viden om sammenhængene, og i den forbin-

delse har det noget at gøre med teknologivurdering, pilotprojekter. Hvordan skal det føres ud i livet? Hvordan sikrer vi, at man får et grundlag at diskutere på? Energioplysningen lavede en række debatbøger med synspunkter fra flere sider. Jeg har endda indtrykket af, at man næsten sad og målte, hvor mange indlæg der var fra hver side. Det var det samlede diskussionsgrundlag, som betød, at vi samlet kunne tage en diskussion, at vi havde en fælles boldgade at diskutere på.

Jeg vil gerne takke for støtten fra socialdemokratiet, og jeg vil i den forbindelse tilslutte mig tankegangen om, at vi i folketinget nedsætter et tværgående udvalg om teknologi og i den forbindelse får oplysning, teknologivurdering, industripolitik, kulturpolitik og forskningspolitik ind i en sammenhæng.

I forbindelse hermed vil jeg godt svare på fru Lone Dybkjærs betragtninger om, at det var for sent. Når forslaget er blevet så konkret, som det er, er det, fordi jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at det er ret sent. Den oplysningskampagne burde vi have startet før. Jeg tror ikke, det er for sent. Jeg vil godt henvise til det, jeg nævnte i den tidligere debat, at to forskere siger: vi blev overraskede, da vi undersøgte hos Jydsk Telefon, Odense kommune og Suså kommune, tror jeg det var, hvordan man havde benyttet informationsteknologien. Man havde benyttet den til at fastlåse sig i centralistiske modeller, skønt netop den nye teknologi kunne være brugt i en decentral opbygning af både virksomheder og her den offentlige sektor. Jeg mener, at på en lang række andre områder kan man sige, at det ikke er for sent at få en debat om disse ting, få en samlet fremstilling, men vi er nok derhenne, hvor det haster. Så meget vil jeg give fru Lone Dybkjær ret. Det haster. Derfor synes jeg også, at en kopiering af den model, vi har nogle erfaringer med, energioplysningsmodellen, i sig selv er en sikkerhed for, at vi får debatten, og at vi får et resultat ud af den.

Hr. Tinning, som jeg skal takke for den venlige modtagelse, sagde, at ny teknologi jo er mange forskellige ting, noget af det kan vi lide, og noget af det vil vi ikke kunne lide. Det var en besværgelse i retning af, at man ikke skal være maskinstormer. I SF er vi ikke maskinstormere, på ingen måde, men jeg vil da forbeholde mig ret til at sige, at der er